

zinniga, *θinniga*, mod *tinnija*, però encata *θinniga* a Nuoro, campid *tsinniga* Val a dir que tampoc no és la mateixa planta Però la planta i els sons del nom són semblants, i en tot cas ja ens imposa un estudi atent el caràcter mateix de les fonts on apareix, tan antigues, pures i remotes, en una illa de llenguatge arcaic: els quatre *Condaghes* de Silki, Trullas, Bonàrca do (1 Salvènnor, aquest en trad tardana), que contenen escriptures sardes sobretot dels Ss XII-XIII i en tot cas anteriors (en poca part simultànies) a la invasió catalana.

En el diccionari hi afegeix encara MLWagner altres dades modernes, des de Sàsser fins a Càller; i contextos antics que mostren una planta creixent en paratges fondos: «su saltu ki si segat daue sa *cimge* de Figos de Milanu» (Bonàrcado), segons el dicc. de Wagner és «giunco marino», segons Spano «giunco spinoso» També en Penzig (*Flora Pop It* I, 286) consten *zinniga*, *tinnia* i el collectiu *zinnigraxa*, com a noms sards del «*giunco marino*» ('Lygeum Spartum Loeffl' que encara que dugui enganyosament en italià el nom savi *sparto*, no té a veure amb l'espert). D'altra banda Wagner en *VRom* hi lligava unes formes de terminació un poc diferent, per Calàbria: Reggio *tsinnáku* i Bova (gr.) *tsinnábo*, -*ajo*, amb el sentit de 'mena de càrritx' («Riedgras»); en fi, en diverses localitats campidaneses hi ha una forma sense cap terminació (potser només retrogradada, no havent-n'hi dades antigues: *tsonni*, *tsinnia*, *sónnija* (Wagner i Penzig).

Ja Wagner des de 1940 estava convençut que era un mot pre-romà, i va guanyar la valuosa adhesió de Bertoldi (*AGI*)xxxvi, 16-17, i *Museum Helv* v, 1948, 80; la de Hubschmid no cal dir-ho), aportant-hi l'existència en parlars berebers, amb colpadora identitat formal i botànica: *tsemmi* 'Lygeum Sparteum', d'on els derivats *tsu(n)nit* «cesto intrecciato» i *assennaz* «specie di cesto usato in pesca», que documenta en el Djébel Nefús i en el dicc. de Destaing.

Pel que fa a l'origen pre-romà de la paraula sarda, puix que l'existència d'un substrat afro sard està establerta perfectament en bastants casos, a penes ens pot quedar cap dubte Però sí es tracta de joncs marins i de menes de càrritx, no quedem massa apartats del nostre *senill*, més que més pensant que podria resultar d'una formació llatinitzant molt antiga, com ara **TSENÍCULU* (> *-ižo* > *-ill*) que, pel mateix fet de ser derivada, potser atenuativa o diminutiva, era apropiada per aplicar-se a una planta una mica diferent del càrritx o del jonc marí.

DERIV.: *Senllar* (supra) i Alberic deien, parlant de les fonts i llocs d'aigua dins el terme, que la partida *Missana* «era, tot, un *senllar*»; «li diuen *L'Estany* però era un *senllár*» Demús (1962-3); i cita del tortosí Moreira en *AlcM*. D'aquí ben segur el NL i cognom *Senillosa*; i *Senillers*, el llogaret i balneari de la Baixa Cerdanya (Baridà), per on baixen rees abundosos ací i allà (1936), i Maragall hi compongué, tot passejant, *La Vaca Cega*

¹ També fa nosa l'acumulació dels homònims: el mot desingna alhora un moixó i altres plantes, en dicc

Palay ens avisa que *cenilh* o *senilh* (en Lespy-R. *senil*) és ocell cantaire, espècie de cadenera (cf fr. *serin*); i ell afegeix que també és una planta, el seneçon, remetent a *chariscele*, *-rruscle*, id., anàlogament el *TdF*, que dedica l'article *seni* (amb variants *senil*, *senilh* i altres) sobretot al moixó *serin*, i idees anàlogues, però afegint que també és planta, «souchet long», però no sabem si les variants que més interessarien, que ell qualifica alhora de gc i llgd, ni *senís*, que atribueix al Roergue, es refereixen al nom zoològic o al botànic. Per desgràcia no sé si hi ha en Rolland, o no el sé trobar, un article dedicat al *Phramites* I en el que Colmeiro li consagra (v, 279) no hi ha cap nom català ni castellà que s'assembla a *senill* —² *Snikrò* de la Côte-d'Or, que deu resultar d'un *seniselo* o *-islot*, amb *kl* > *kg*; i molts *farinel*, *formou*, *ceдрée* etc., Rolland, *Flore Pop d l Fr* IX, 152, a l'article *Chenopodium murale*, *Ch album*, *Ansèrme*

Sempoll, si és exacte (i fins potser no essent-ho) deu ser variant de CERFULL (cf. *sardaboll*) *Senixo* és mal accentuat per *sanixó* i és el XENIXELL (no pas 'senill' traducció lleugera d'*AlcM*) *Sanlluc*, V. *sanglot*

SENÓ, 'racó fondo en el quarter de popa de la barca de pesca', origen molt incert per la gran escassetat de notícies, provisionalment pensem en una derivació del ll. *sínus* 'sina, interior d'una cavitat'.

Car no hi ha res en els diccs abans d'*AlcM*, ni sé res de semblant en cast., francès ni italià. La definició, d'Amades-Roig (*BDC* XII, 1924, 65) «part mitgera d'una corda de barca» deu venir d'un simple malentès. En el Maresme m'ensenyaven el *senó* en les barques de bou i sardinals com el trosset de coberta que queda entre el *quarter de popa* i la *barra del senó*, o sigui separat de la resta de l'embarcació per una fusta o petit envà travesser, i adossat a la popa (St-PolM, 1928); a l'Escala li explicaven a J. G. M (1937), un: «fusta formant un arc, que va a popa»; l'altre: «és una peça ampla amb dues vores, on es fica el peix, amb xarxa i tot; i perquè l'aigua no caigui a dintre de la barca, porta embornals» (per on aqueixa aigua s'escolla a mar); cf. encara *BDC* XII, 81, 89, 12, XIV, 78 Segons *AlcM* seria or. i val., no balear; no obstant també és de Menorca, on l'Arx Lluís Salvador ens en dóna una descripció precisa com un lloc enfondit a la part de popa de la coberta de les «*barcas bolitxeras*» per ficar-hi paneres i xarxes («vertieftes Teil, im Achtertheil des Verdeckes der b, um Korbe und Netze hinein-zuthun», *Die Balearen* II, 355). Fora de la d'Amades, doncs, les definicions coincideixen bastant És també val. *senó* (sense definició en Flores, *Misc Fabra*, p. 339).

Només en provençal *senoun*, *senou*, «petit pont de l'arrièrre d'un bateau de pêche». El *TdF* ens dóna proves que està en ús a la costa i dos costats del Baix Roine: «quand passes soutu lou Mouroun, / maino ta velo, mete-lo dins lou *senoun*: diction maritime qui fait allusion au vent qui souffle d'une montagne située près de Carry» (B.-du-Rh.); i uns versos de Mllo.